

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS RĪKOJUMS (otrā palāta)

2016. gada 14. septembrī*

Prasība atcelt tiesību aktu — Aizsargāta cilmes vietas nosaukuma reģistrācijas pieteikums (“Halloumi” vai “Hellim”) — Lēmums publicēt aizsargāta cilmes vietas nosaukuma reģistrācijas pieteikumu Oficiālā Vēstneša C sērijā, piemērojot Regulas (ES) Nr. 1151/2012 50. panta 2. punkta a) apakšpunktu — Sagatavojošs akts — Nepārsūdzams akts — Nepieņemamība

Lieta T-584/15

Pagkyprios organismos ageladotrofon Dimosia Ltd (POA), Latsija (Kipra), ko pārstāv *N. Korogiannakis*, advokāts,

prasītāja

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *A. Lewis* un *J. Guillem Carrau*, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību, kas celta atbilstoši LESD 263. pantam, atcelt Komisijas lēmumu publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV 2015, C 246, 9. lpp.) reģistrācijas pieteikumu CY/PDO/0005/01243, ko iesniegusi Kipras Republika, ciktāl tā uzskatīja, ka šajā pieteikumā ir izpildīti Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 21. novembra Regulā (ES) Nr. 1151/2012 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām (OV 2012, L 343, 1. lpp.) izvirzītie nosacījumi, kas noteikti minētās regulas 50. panta 1. punktā.

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja *M. E. Martinša Ribeiru* [*M. E. Martins Ribeiro*], tiesneši *S. Žervazoni* [*S. Gervasoni*] un *L. Madise* [*L. Madise*] (referents),

sekretārs *E. Kulons* [*E. Coulon*],

izdod šo rīkojumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Rīkojums

Atbilstošās tiesību normas

- 1 Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 21. novembra Regulā (ES) Nr. 1151/2012 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām (OV 2012, L 343, 1. lpp.) saskaņā ar tās 4. pantu ir izveidota aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem un aizsargātām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm paredzēta shēma, ko var izmantot attiecībā uz noteiktiem lauksaimniecības produktiem un noteiktiem pārtikas produktiem.
- 2 Regulas Nr. 1151/2012 5. panta 1. punktā “cilmes vietas nosaukums” ir definēts kā nosaukums, kas identificē produktu, kura izcelsme ir reģionā vai izņēmuma gadījumos – valstī, vai konkrētā vietā, kura kvalitāti vai īpašības ir radījuši galvenokārt vai vienīgi īpašā ģeogrāfiskā vide ar tai raksturīgo dabas un cilvēka faktoru un kura visi ražošanas posmi notiek definētajā ģeogrāfiskajā apgabalā.
- 3 Lauksaimniecības produkta vai pārtikas produkta nosaukuma, kuram ir jāatbilst Regulā Nr. 1151/2012 izvirzītajiem nosacījumiem un it īpaši ir jābūt saderīgam ar šīs regulas 7. pantā noteikto specifikāciju, kā aizsargātas cilmes vietas nosaukuma (ACVN) reģistrācija piešķir šim nosaukumam aizsardzību Eiropas Savienības līmenī. Šī aizsardzība ir noteikta minētās regulas 13. panta 1. punktā.
- 4 Reģistrācijas procedūra tiek veikta divos posmos. Pirmajā posmā nosaukumu reģistrācijas pieteikums tiek izskatīts valsts līmenī. Šis posms tiek reglamentēts ar Regulas Nr. 1151/2012 49. pantu, kurā ir norādīts šādi:

“1. Attiecībā uz 48. pantā minētajām kvalitātes shēmām nosaukumu reģistrācijas pieteikumus var iesniegt tikai grupas, kas strādā ar produktiem, kuru nosaukumi ir jāreģistrē. [..]

2. [..] pieteikumu adresē minētās dalībvalsts iestādēm.

Dalībvalsts, izmantojot piemērotus līdzekļus, rūpīgi izskata pieteikumu, lai pārbaudītu, vai tas ir pamatots un atbilst attiecīgās shēmas nosacījumiem.

3. Veicot šā panta 2. punkta otrajā daļā minēto izskatīšanu, dalībvalsts sāk valsts iebildumu procedūru, kas nodrošina pieteikuma atbilstīgu publicēšanu un paredz pieņemamu laikposmu, kurā jebkura likumīgi ieinteresēta fiziska vai juridiska persona, kas veic uzņēmējdarbību šīs dalībvalsts teritorijā vai ir šīs dalībvalsts pastāvīgais iedzīvotājs, var iesniegt iebildumus pret pieteikumu.

Dalībvalsts pārbauda [..] iebildumu pieņemamību [..].

4. Ja pēc saņemto iebildumu izvērtēšanas dalībvalsts uzskata, ka šīs regulas prasības ir izpildītas, tā var pieņemt labvēlīgu lēmumu un iesniegt pieteikuma dokumentāciju Komisijā. Šādā gadījumā tā informē Komisiju par pieņemamiem iesniegtajiem iebildumiem, kuri saņemti no fiziskām vai juridiskām personām, kas vismaz piecus gadus ilgā nepārtrauktā laikposmā pirms 3. punktā minētās publicēšanas dienas, izmantojot attiecīgos nosaukumus, ir likumīgi tirgojušas attiecīgos produktus.

Dalībvalsts nodrošina, ka tās labvēlīgais lēmums tiek publiskots un ka jebkurai likumīgi ieinteresētai fiziskajai vai juridiskajai personai ir iespēja to pārsūdzēt.

Dalībvalsts nodrošina, ka tiek publiskota produkta specifikācijas versija, uz ko pamatojas tās labvēlīgais lēmums, un nodrošina elektronisku piekļuvi produkta specifikācijai.

Attiecībā uz aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem un aizsargātām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm dalībvalsts arī nodrošina, ka tiek publicēta tā produkta specifikācijas versija, par kuru Komisija pieņem lēmumu saskaņā ar 50. panta 2. punktu.”

- 5 Otrajā posmā pieteikuma izskatīšanu veic Eiropas Komisija un, ja Regulā Nr. 1151/2012 izvirzītie nosacījumi ir izpildīti, tas tiek publicēts iebildumu sniegšanai. Šī procedūra Komisijā, par kuru ir šīs prasības pieteikums, tiek reglamentēta ar 50. pantu “Komisijas veiktā izskatīšana un publikācija iebildumu sniegšanai”, kurā ir noteikts:

“1. Komisija, izmantojot piemērotus līdzekļus, rūpīgi izskata ikvienu pieteikumu, ko tā saņem saskaņā ar 49. pantu, lai pārbaudītu, vai tas ir pamatots un vai tas atbilst attiecīgās shēmas nosacījumiem. [..]”

2. Ja, pamatojoties uz 1. punkta pirmajā daļā paredzēto izskatīšanu, Komisija uzskata, ka ir izpildīti šajā regulā paredzētie nosacījumi, tā *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicē:

- a) pieteikumiem saskaņā ar II sadaļā [Aizsargāti cilmes vietas nosaukumi un aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes] noteikto shēmu – vienoto dokumentu un atsauci uz produkta specifikācijas publikāciju;

[..]”

- 6 Ar publikāciju *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* tiek uzsākta “iebildumu procedūra” atbilstoši Regulas Nr. 1151/2012 51. pantam, kurā ir precizēts:

“1. Trīs mēnešos pēc publicēšanas dienas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* dalībvalsts vai trešās valsts iestādes vai arī likumīgi ieinteresēta fiziska vai juridiska persona, kura veic uzņēmējdarbību trešā valstī, var iesniegt Komisijai paziņojumu par iebildumu.

Jebkura likumīgi ieinteresēta fiziskā vai juridiskā persona, kura veic uzņēmējdarbību vai ir pastāvīgais iedzīvotājs dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, no kuras tika iesniegts pieteikums, termiņā, kurā saskaņā ar pirmo daļu pieļaujams iesniegt iebildumus, var iesniegt paziņojumu par iebildumu dalībvalstij, kurā tā veic uzņēmējdarbību.

Paziņojumā par iebildumu iekļauj deklarāciju, ka pieteikums varētu pārkāpt šajā regulā izklāstītos nosacījumus. [..]

Komisija nekavējoties nosūta paziņojumu par iebildumu tai iestādei vai struktūrai, kas iesniedza pieteikumu.

2. Ja paziņojumu par iebildumu iesniedz Komisijai un divos mēnešos pēc tam tiek iesniegts pamatots iebildumu paziņojums, Komisija pārbauda šā pamatotā iebildumu paziņojuma pieņemamību.

3. Divos mēnešos pēc pieņemama pamatota iebildumu paziņojuma saņemšanas Komisija aicina iebildumus iesniegušo iestādi vai personu un pieteikumu iesniegušo iestādi vai struktūru saprātīgā laikposmā, kas nepārsniedz trīs mēnešus, veikt pienācīgu apspriešanos.

Iebildumu iesniegusi iestāde vai persona un pieteikumu iesniegusi iestāde vai struktūra bez liekas kavēšanās uzsāk šādu pienācīgu apspriešanos. Tās viena otrai iesniedz būtisku informāciju, lai izvērtētu, vai reģistrācijas pieteikums atbilst šīs regulas nosacījumiem. Ja netiek panākta vienošanās, šo informāciju iesniedz arī Komisijai.

[..]

4. Ja pēc šā panta 3. punktā minētās pienācīgās apspriešanās saskaņā ar 50. panta 2. punktu publicētā informācija ir būtiski grozīta, Komisija atkārtoti 50. pantā minēto izskatīšanu. [..]”

7 Regulas Nr. 1151/2012 52. pantā “Lēmums par reģistrāciju” ir paredzēts šādi:

“1. Ja, pamatojoties uz Komisijai pieejamo informāciju pēc 50. panta 1. punkta pirmajā daļā paredzētās izskatīšanas, Komisija uzskata, ka nav izpildīti reģistrācijas nosacījumi, tā pieņem īstenošanas aktus, ar ko noraida pieteikumu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 57. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Ja Komisija nesaņem paziņojumu par iebildumu vai pieņemamus pamatotus iebildumu paziņojumus saskaņā ar 51. pantu, tā pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem reģistrē nosaukumu, nepiemērojot 57. panta 2. punktā minēto procedūru.

3. Ja Komisija saņem pieņemamu pamatotu iebildumu paziņojumu, tā pēc 51. panta 3. punktā minētās pienācīgās apspriešanās un ņemot vērā tās rezultātus vai nu:

a) ja ir panākta vienošanās – reģistrē nosaukumu, izmantojot īstenošanas aktus, kas pieņemti, nepiemērojot 57. panta 2. punktā minēto procedūru, un vajadzības gadījumā groza saskaņā ar 50. panta 2. punktu publicēto informāciju ar noteikumu, ka šie grozījumi nav būtiski; vai arī

b) ja vienošanās nav panākta – pieņem īstenošanas aktus, izdarot lēmumu par reģistrāciju. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 57. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. Reģistrācijas aktus un lēmumus par noraidīšanu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.”

8 Regulas 1151/2012 57. pantā ir noteikts šādi:

“1. Komisijai palīdz Lauksaimniecības produktu kvalitātes politikas komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija īstenošanas akta projektu nepieņem, un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.”

9 Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulas (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV 2011, L 55, 13. lpp.), 5. pantā ir precizēts šādi:

“1. Ja piemēro pārbaudes procedūru, komiteja sniedz atzinumu ar balsu vairākumu, kas noteikts Līguma par Eiropas Savienību 16. panta 4. un 5. punktā un attiecīgā gadījumā – LESD 238. panta 3. punktā, par aktiem, kas jāpieņem pēc Komisijas priekšlikuma. Dalībvalstu pārstāvju komitejā balsis vērtē tā, kā noteikts minētajos pantos.

2. Ja komiteja sniedz pozitīvu atzinumu, Komisija pieņem īstenošanas akta projektu.

3. Neskarot 7. pantu, ja komiteja sniedz negatīvu atzinumu, Komisija īstenošanas akta projektu nepieņem. Ja īstenošanas akts tiek uzskatīts par nepieciešamu, priekšsēdētājs var vai nu divu mēnešu laikā pēc negatīva atzinuma sniegšanas iesniegt tai pašai komitejai īstenošanas akta projekta grozītu versiju, vai viena mēneša laikā pēc šāda atzinuma sniegšanas iesniegt īstenošanas akta projektu pārsūdzības komitejai turpmākai apspriešanai.

4. Ja atzinums netiek sniegts, Komisija īstenošanas akta projektu var pieņemt, izņemot otrajā daļā paredzētos gadījumus. Ja Komisija īstenošanas akta projektu nepieņem, priekšsēdētājs var iesniegt komitejai aktu to grozītas versijas.

[..]”

Tiesvedības priekšvēsture

- 10 Prasītāja – *Pagkyprios organismos ageladotrofon Dimosia Ltd (POA)* – ir liellopu audzētāju organizācija, kas ražo govju pienu un gaļu. Tā tika dibināta un reģistrēta 2004. gadā, un tajā ir 157 locekļi, kas ir aptuveni 75 % no kopējā govju piena ražotāju skaita Kiprā. Vidēji 54 miljoni litru no šī piena gadā Kiprā tiek izmantoti siera ar nosaukumu “halloumi” ražošanas procesam. Tā ir īpaša Kipras siera šķirne, kas tiek ražota noteiktā veidā un kurai piemīt īpaša garša, struktūra un kulinārās īpašības. Prasītāja ir govju piena, kas tiek izmantots “halloumi” ražošanā, galvenā ražotāja Kiprā. Tāpat arī tā īsteno “halloumi” siera ražošanu pati ar savām preču zīmēm un izplatītāju preču zīmēm ar meitasuzņēmuma *Papouis Dairies Ltd.*, kas tai pilnībā pieder, starpniecību.
- 11 2012. gada 5. aprīlī vairākas Kipras sabiedrības un organizācijas, kas darbojas siera ražošanas, it īpaši “halloumi” ražošanas nozarē, iesniedza Kipras iestādēs reģistrācijas pieteikumu, lai reģistrētu “halloumi” kā ACVN. Šis pieteikums bija balstīts uz Kipras 1985. gada ražošanas standartu (turpmāk tekstā – “1985. gada standarts”), un tajā bija norādīts uz to, ka šis standarts ir ticis interpretēts tādējādi, ka “halloumi” ražotāju pienākums esot izmantot vairāk nekā 50 % aitas vai kazas piena. Citiem vārdiem sakot, ja govju piens tiek pievienots aitas vai kazas pienam vai to abu maisījumam, tad “halloumi” ražošanai neesot ļauts izmantot lielāku govju piena daudzumu nekā kazas vai aitas piena vai to abu maisījuma daudzums.
- 12 Tā kā šajā lietā reģistrācijas pieteikums 2012. gada 30. novembrī tika publicēts *Episimi Efimerida tis Kypriakis Dimokratias*, prasītāja atbilstoši Regulas Nr. 1151/2012 49. pantam izvirzīja iebildumu valsts iebildumu procedūras ietvaros, apstrīdot aizliegumu izmantot “halloumi” ražošanā lielāku govju piena daudzumu nekā kazas vai aitas piena daudzums. Prasītāja šajā ziņā apgalvoja, ka, piemērojot 1985. gada standartu, “halloumi” varēja ražot no dominējoša govju piena daudzuma, kaut arī tika izmantots ievērojams aitas vai kazas piena daudzums.
- 13 2013. gada 14. novembrī notika Kipras iestāžu un uzņēmumu, kas bija izvirzījuši iebildumus, kopīga sanāksme, tomēr nepanākot vienošanos.
- 14 2014. gada 9. jūlijā Kipras Lauksaimniecības ministrija noraidīja izvirzītos iebildumus un tajā pašā dienā publicēja *Episimi Efimerida tis Kypriakis Dimokratias* reģistrācijas pieteikumu, lai reģistrētu “halloumi” kā ACVN.
- 15 2014. gada 17. jūlijā Kipras iestādes iesniedza Komisijai pieteikumu CY/PDO/0005/01243, lai “halloumi” tiktu reģistrēts kā ACVN (turpmāk tekstā – “pieteikums”), precizējot, ka specifikācijā prasītajam piena sastāvam ir norādīts pārsvarā esošs aitas vai kazas piena vai to abu maisījuma daudzums.
- 16 2014. gada 22. jūlijā – pēc tam, kad Kipras Lauksaimniecības ministrija bija noraidījusi iebildumus – prasītāja cēla prasību *Anatato Dikastirio tis Kypriakis Dimokratias* (Kipras Republikas Augstākā tiesa, Kipra).
- 17 Ar 2015. gada 25. marta un 25. jūnija vēstulēm prasītāja par savām šaubām paziņoja Komisijas Lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektorātam. Savā 2015. gada 25. marta vēstulē prasītāja apgalvoja, ka pieteikumā 1985. gada standarta interpretācija esot nepareiza, ciktāl tā esot balstīta uz kļūdainiem un maldīgiem zinātniskajiem pierādījumiem.

- 18 2015. gada 20. jūlija vēstulē Komisija paziņoja prasītājam, ka tā varētu iesaistīties reģistrācijas procedūrā tikai ar valsts iebildumu procedūras starpniecību un ka šādos apstākļos Komisija nevarot izskatīt prasītājas iebildumu noraidīšanu valsts līmenī.
- 19 Ar 2015. gada 28. jūlija tiesību aktu (OV 2015, C 246, 9. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētais tiesību akts”) Komisija, izskatījusi pieteikumu, piemērojot Regulas Nr. 1151/2012 50. panta 2. punkta a) apakšpunktu, nolēma publicēt pieteikumu, sniedzot Kipras iestāžu iesniegto specifikācijas kopsavilkumu, lai reģistrētu “halloumi” kā ACVN. Ar šo publicēšanu tika uzsākts otrais administratīvās procedūras posms Komisijā, proti, Regulas Nr. 1151/2012 51. pantā paredzētā pārrobežu iebildumu procedūra.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 20 Prasītāja cēla šo prasību, 2015. gada 7. oktobrī iesniedzot prasības pieteikumu Vispārējās tiesas kancelejā. Tās prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdēto tiesību aktu;
  - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 21 Ar atsevišķu dokumentu, kas iesniegts Vispārējās tiesas kancelejā 2015. gada 8. oktobrī, prasītāja iesniedza pieteikumu par pagaidu noregulējumu, kurā tā būtībā prasīja, lai Vispārējās tiesas priekšsēdētājs apturētu apstrīdētā tiesību akta izpildi, tostarp Regulas Nr. 1151/2012 51. pantā paredzētās iebildumu procedūras uzsākšanu vai jebkura cita vēlāk pieņemta lēmuma saistībā “halloumi” reģistrēšanu kā ACVN izpildi, piemērojot šīs regulas 52. pantu, un atliktu lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.
- 22 Ar 2015. gada 7. decembra rīkojumu Vispārējās tiesas priekšsēdētājs noraidīja pieteikumu par pagaidu noregulējumu steidzamības neesamības dēļ. Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšana tika atlikta.
- 23 Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2016. gada 15. janvārī, Komisija atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 130. panta 1. punktam cēla iebildi par nepieņemamību. Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- noraidīt prasību kā nepieņemamu;
  - piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 24 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2016. gada 9. martā, prasītāja iesniedza savus apsvērumus par Komisijas celto iebildi par nepieņemamību. Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atzīt prasību par pieņemamu;
  - izskatīt prasību pēc būtības;
  - atcelt apstrīdēto tiesību aktu;
  - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

- 25 Saskaņā ar Reglamenta 130. pantu gadījumā, ja lietas dalībnieks ar atsevišķu dokumentu lūdz Vispārējo tiesu lemt par nepieņemamību vai kompetences neesamību, neizskatot lietu pēc būtības, Vispārējā tiesa ir tiesīga izlemt lietu ar motivētu rīkojumu, neturpinot tiesvedību.
- 26 Šajā lietā Vispārējā tiesa uzskata, ka lietas materiāli sniedz visu vajadzīgo informāciju un tādējādi tā var izlemt lietu, neturpinot tiesvedību.
- 27 Komisija apgalvo, ka prasītājas celtā prasība atcelt tiesību aktu ir nepieņemama, jo, pirmkārt, apstrīdētais tiesību akts nav apstrīdams tiesību akts, jo tam piemīt sagatavojošs raksturs, kurā nav definēta Komisijas galīgā nostāja, un, otrkārt, ar to no tiesību viedokļa netiek pietiekami ietekmēta prasītājas tiesiskā situācija vai procesuālās tiesības.
- 28 Prasītāja apstrīd apstrīdētā tiesību akta sagatavojošo raksturu. Tā apgalvo, ka uz apstrīdēto tiesību aktu var attiecināt pārbaudi tiesā, jo ir runa par pasākumu, kurā ir ietverts Komisijas “lēmums”, saskaņā ar kuru nosaukuma “Halloumi” reģistrācijas pieteikumā esot izpildīti visi reģistrēšanai kā ACVN nosacījumi, kas izvirzīti Regulā Nr. 1151/2012, un kuram piemīt saistošas tiesiskas sekas.
- 29 Lai lemtu par Komisijas izvirzīto iebildi par nepieņemamību, vispirms ir jānosaka, vai apstrīdētajam tiesību aktam, kā to apgalvo Komisija, piemīt sagatavojošs raksturs attiecībā uz galīgo lēmumu tādējādi, ka tas neesot apstrīdams.
- 30 Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar LESD 263. panta ceturto daļu “jebkura fiziska vai juridiska persona ar pirmajā un otrajā daļā minētajiem nosacījumiem var celt prasību par tiesību aktu, kas adresēts šai personai vai kas viņu skar tieši un individuāli, un par reglamentējošu aktu, kas viņu skar tieši, bet nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem”.
- 31 Lai noteiktu, vai apstrīdētie pasākumi ir tiesību akti LESD 263. panta ceturtais daļas izpratnē, tie ir jāizvērtē pēc būtības (spriedums, 1981. gada 11. novembris, *IBM/Komisija*, 60/81, EU:C:1981:264, 9. punkts).
- 32 Šajā ziņā par tiesību aktiem vai lēmumiem, par kuriem var iesniegt prasību tos atcelt LESD 263. panta izpratnē, ir atzīstami tikai pasākumi, kas rada saistošas tiesiskās sekas un kas var ietekmēt prasītāja intereses, konkrētā veidā grozot tiesisko situāciju, kādā viņš atrodas (skat. spriedumu, 2010. gada 19. janvāris, *Co-Frutta/Komisija*, T-355/04 un T-446/04, EU:T:2010:15, 32. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 33 Runājot par aktiem, kuru izstrāde notiek vairākos posmos iekšējās procedūras ietvaros, principā ir apstrīdami tikai tie pasākumi, ar ko galīgā veidā tiek noteikta iestādes nostāja šīs procedūras beigās, neieklaujot starppasākumus, kuru mērķis ir sagatavot galīgo lēmumu un uz kuru prettiesiskumu varētu pamatoti atsaukties pret to vērstā prasībā (skat. rīkojumu, 2015. gada 3. septembris, *Spānija/Komisija*, T-676/14, EU:T:2015:602, 13. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 34 Šajā lietā, pirmkārt, saskaņā ar Regulas Nr. 1151/2012 50. panta 2. punktu lēmuma par “publikāciju iebildumu sniegšanai” mērķis, kā to norāda tā nosaukums, ir uzsākt šīs regulas 51. pantā paredzēto iebildumu procedūru un tādējādi sagatavot šīs regulas 52. pantā norādīto “lēmumu par reģistrāciju”, kas kļūst par galīgo lēmumu.
- 35 No tā izriet, ka lēmumam par “publikāciju iebildumu sniegšanai”, kas norādīts Regulas Nr. 1151/2012 50. panta 2. punktā, piemīt sagatavojošs raksturs attiecībā uz “lēmumu par reģistrāciju” tādējādi, ka tikai šis pēdējais lēmums var izraisīt tiesiskas sekas, kas var ietekmēt prasītājas intereses, un

tādējādi var iesniegt prasību par tā atcelšanu saskaņā ar LESD 263. pantu (šajā ziņā skat. rīkojumu, 2014. gada 10. septembris, *Zentralverband des Deutschen Bäckerhandwerks/Komisija*, T-354/13, nav publicēts, EU:T:2014:775, 30. punkts).

- 36 Otrkārt, pret iespējamu prettiesiskumu, kas var būt ietverts šādā sagatavojošā aktā, var lietderīgi vērsties, ceļot prasību par galīgo aktu, kura izstrādes posmu tas veido (šajā ziņā skat. spriedumu, 1981. gada 11. novembris, *IBM/Komisija*, 60/81, EU:C:1981:264, 12. punkts), ar nosacījumu, ka prasītāja atbilstoši LESD 263. panta ceturtajai daļai pierāda, ka ir izpildīti prasības pieņemamības nosacījumi.
- 37 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, lēmums par “publikāciju iebildumu sniegšanai”, kas paredzēts Regulas Nr. 1151/2012 50. panta 2. punktā, nav apstrīdams akts.
- 38 Ar prasītājas argumentiem šo secinājumu nevar atspēkot.
- 39 Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka apstrīdētais tiesību akts rada saistošas tiesiskas sekas, kā arī tai ļoti nelabvēlīgas saimnieciskas sekas. Tā uzsver, ka no juridiskā viedokļa ar apstrīdēto tiesību aktu tās izstrādājumi nekavējoties tiek padarīti nesaderīgi ar 1985. gada standartu, ciktāl no apstrīdētā reģistrācijas pieteikuma publicēšanas brīža tie vairs netiks uzskatīti par “pieļaujamiem” tirgū un patērētāji tos vairs neuztvers kā “tradicionālus” pārtikas produktus. Šajā ziņā tā norāda, ka pat tad, ja Komisija neregistrētu “Halloumi” nosaukumu kā ACVN, apstrīdētais tiesību akts tai būtu nelabvēlīgs, ciktāl ar to tiek konstatēts, ka attiecīgais reģistrācijas pieteikums atbilst Regulā Nr. 1151/2012 noteiktajiem kritērijiem. Turklāt tā norāda uz būtisku finansiālu kaitējumu, kas it īpaši ir saistīts ar tirgus daļu, klientu un līgumu par govju piena, ko izmanto “halloumi” siera ražošanai, pārdošanu zaudēšanu. Tā norāda, ka, ja apstrīdētais tiesību akts netiek atcelts, aptuveni 30 miljoni litru piena, ko saražojusi tās locekļi, uzreiz kļūšot lieki, kas neizbēgami izraisīs to pastāvēšanas beigas.
- 40 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka prasītājas argumenti neļauj konstatēt tiesisku segu, kas var ietekmēt tās intereses, esamību. Proti, pirmkārt, apstrīdētais tiesību akts, ņemot vērā tā sagatavojošo raksturu, neizraisa nekādas saistošas tiesiskas sekas, kas juridiski pamatoti var ietekmēt tās izstrādājumu saderīgumu ar 1985. gada standartu. It īpaši tā paša par sevi mērķis un sekas nav piešķirt saistošu spēku minētās normas interpretācijai, kas tajā ir ietverta. Otrkārt, prasītājas minētais finansiālais kaitējums, pat ja to uzskata par pierādītu, nevar ietekmēt apstrīdētā tiesību akta juridiskā rakstura analīzi (šajā ziņā un pēc analogijas skat. rīkojumu, 2015. gada 3. septembris, *Spānija/Komisija*, T-676/14, EU:T:2015:602, 18. punkts).
- 41 Otrkārt, ir jānorāda kā nepamatota prasītājas ieteiktā analogija starp reģistrācijas pieteikuma noraidīšanu, par ko lemts, pamatojoties uz Regulas Nr. 1151/2012 52. panta 1. punktu, kura notiktu pēc minētās regulas 50. panta 1. punktā paredzētās izskatīšanas un kurai būtu galīgs raksturs, no vienas puses, un šīs regulas 50. panta 2. punktā norādīto lēmumu par “publikāciju iebildumu sniegšanai”, kas arī tiktu pieņemts pēc šīs izskatīšanas, no otras puses.
- 42 Proti, kā tas izriet no Regulas Nr. 1151/2012 52. panta 1. punkta un minētās regulas 50. panta 2. punkta, pirmajā no minētajiem pantiem norādītā reģistrācijas pieteikuma noraidīšana noslēdz reģistrācijas procedūru, savukārt ar otrajā pantā norādīto lēmumu par “publikāciju iebildumu sniegšanai”, gluži pretēji, tiek uzsākts jauns posms minētajā procedūrā.
- 43 Treškārt, prasītāja apgalvo, ka Komisijas veiktā izskatīšana uz Regulas Nr. 1151/2012 50. panta 1. punkta pamata esot galīga, ciktāl Komisija atbilstoši labas pārvaldības, tiesiskās noteiktības un tiesiskās palāvības principiem pēc iebildumu procedūras varot noraidīt reģistrāciju, tikai pamatojoties uz papildu informāciju, kas saņemta šī procedūras ietvaros, tādējādi lēmums, kas pieņemts minētās izskatīšanas rezultātā saskaņā ar minētās regulas 50. panta 2. punktu, pats būtu galīgs. Prasītāja šajā ziņā izvirza argumentu, ka Komisija pati nevarot grozīt uz Regulas Nr. 1151/2012 50. panta 2. punkta pamata pieņemtu lēmumu.

- 44 Tomēr, pirmkārt, šie elementi neietekmē iepriekš 35. punktā izdarīto konstatējumu, saskaņā ar kuru uz Regulas Nr. 1151/2012 50. panta 2. punkta pamata pieņemtam lēmumam piemīt tikai sagatavojošs raksturs. Otrkārt, šajā reģistrācijas procedūras posmā nevar izslēgt, ka Komisija, pamatojoties uz Regulas Nr. 1151/2012 52. panta 3. punkta b) apakšpunktu, noraida reģistrācijas pieteikumu iebildumu procedūras beigās Lauksaimniecības produktu kvalitātes politikas komitejas atzinuma procedūrā, kas organizēta, pamatojoties uz minētās regulas 57. panta 2. punktu.
- 45 Šajā ziņā, pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, pienākums pieņemt galīgo lēmumu, lai apstrīdētu iespējamo prettiesiskumu, kas var būt ietverts sagatavojošā aktā, nav “laika un resursu izšķērdēšana”. Tādējādi prasības celšana par šādu sagatavojošu aktu nebūtu saderīga ar pilnvaru sadalījuma starp Komisiju un Savienības tiesu sistēmām un Līgumā paredzētajiem tiesību aizsardzības līdzekļiem, kā arī pareizas tiesvedības prasībām un likumīgu Komisijas administratīvās procedūras norisi (šajā ziņā skat. spriedumu, 2011. gada 13. oktobris, *Deutsche Post* un Vācija/Komisija, C-463/10 P un C-475/10 P, EU:C:2011:656, 51. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 46 Visbeidzot, apstākļi, ka Komisijas rīcībā neesot nekādas novērtējuma brīvības uz Regulas Nr. 1151/2012 52. panta 2. punkta vai minētās regulas 52. panta 3. punkta a) apakšpunkta pamata, lai noraidītu reģistrācijas pieteikumu, un tai esot pienākums reģistrēt prasīto nosaukumu, neatņem reģistrācijas aktam tā apstrīdamo raksturu un prasītājai – tās tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu. Proti, pret iespējamo prettiesiskumu, kas var būt ietverts tādā sagatavojošā aktā, kāds ir apstrīdētais tiesību akts, var lietderīgi vērsties, ceļot prasību par galīgo aktu, tādējādi nodrošinot pietiekamu tiesību aizsardzību (šajā ziņā skat. rīkojumu, 2013. gada 27. novembris, *MAF/EIOPA*, T-23/12, nav publicēts, EU:T:2013:632, 33. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 47 Ceturtkārt, tā kā prasītāja, pamatojoties uz 1981. gada 11. novembra spriedumu *IBM/Komisija* (60/81, EU:C:1981:264, 11. punkts), apgalvo, ka apstrīdētais tiesību akts esot “nošķirts” no aktiem, kas var tikt pieņemti saskaņā ar Regulas Nr. 1151/2012 52. pantu, ciktāl tas esot agrāks par minētajiem aktiem, kuri tiek pieņemti pēc iebildumu procedūras, un neesot no tās atkarīgs, ir jākonstatē, ka pretēji iepriekš minētā sprieduma 11. punktā noteiktajām prasībām apstrīdētais tiesību akts nav “beigu posms īpašai procedūrai, kas ir nošķirta”, bet, gluži pretēji, ir procedūras starppasākums, proti, “Komisijas veiktā[s] izskatīšana[s] un publikācija[s] iebildumu sniegšanai”, kas paredzēta Regulas Nr. 1151/2012 50. pantā (skat. 34. punktu), posms.
- 48 Tādējādi prasība ir jānoraida kā nepamatota bez nepieciešamības izskatīt Komisijas izvirzīto otro nepieņemamības pamatojumu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 49 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, ir jānolemj, ka tā atlīdzina tiesāšanās izdevumus, to skaitā izdevumus, kas attiecas uz pagaidu noregulējuma procedūru, saskaņā Komisijas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

izdod rīkojumu:

1) prasību noraidīt;

2) *Pagkyrios organismos ageladotrofon Dimosia Ltd (POA)* sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas attiecas uz pagaidu noregulējuma procedūru.

Luksemburgā, 2016. gada 14. septembrī

Sekretārs
E. Coulon

Priekšsēdētājs
M. E. Martins Ribeiro